

opusdei.org

Prelatens brev (december 2006)

Biskop Javier Echevarría's brev till Opus Deis medlemmar. Prelaten skriver om Advent, "en tid av glädje och hopp".

2006-12-09

Mina kära: må Jesus bevara mina döttrar och söner!

Inom två dagar börjar advent, den liturgiska tid då Kyrkan ivrigt uppmanar oss att å ena sidan tänka på tidernas slut, då Kristus kommer i sin förhärligade glans för att döma

alla människor, och å andra sidan förbereda oss för minnet av hans födelse i tiden, för över tjugo århundraden sedan.

Dessa två ankomster har ett djupt inre samband. I den första syns särskilt Guds barmhärtighet, och i den sista kommer hans rättvisa att ses tydligt. Båda är dock uttryck för Guds kärlek till människorna, som den helige Paulus lär: *Ty Guds nåd har blivit synlig som en räddning för alla människor. Den lär oss att säga nej till ett gudlöst liv och denna världens begär och att leva anständigt, rättrådigt och fromt i den tid som nu är, medan vi väntar på att vårt saliga hopp skall infrias och vår store Gud och Frälsare Kristus Jesus träda fram i sin härlighet. Han har offrat sig själv för oss, för att friköpa oss från alla synder och göra oss rena, så att vi blir hans eget folk, uppfyllt av iver att göra vad som är gott.*[1]

Låt oss själva ta vara på tillfället som liturgin nu erbjuder oss och påminna andra om att personligen betrakta de underbara trossanningarna om de yttersta tingen. Det är vanligt att människor upplever en slags fruktan inför tanken på dessa kommande ting. Vi som är Guds barn, Kristi apostlar, anser oss inte vara bättre än andra men bör – utan att försöka *injaga skräck* men samtidigt utan naivitet – hjälpa dem att komma till insikt om dessa ting, vilket ofta kan vara början på en djup omvändelse eller ett större närmande till Gud.

För några veckor sedan uppmanade Benedikt XVI till att tänka på Guds dom, som kommer att tillfredställa och tillfredställer redan nu längtan efter rättvisa som bor i människors hjärtan. **Önskar vi inte alla att rättvisa skipas för alla dem som dömts orättvist, för dem som lidit under livet och dött efter att ha levt ett liv fullt av smärta? Vill vi**

inte alla att mängden av orättvisa och lidande, vilket vi ser i historien, försvinner till slut, att alla kan få njuta, att allt får mening? Det som betecknas med begreppet "världens dom" är denna rättvisans seger, denna förening av så många brottstycken av historia som tycks sakna mening men blir då en helhet där sanningen och kärleken härskar. Tron vill inte ingjuta rädsla men den vill kalla oss till ett ansvartagande. Vi får varken förspilla vårt liv eller missbruka det. Vi får inte heller bevara det bara för oss själva. Inför orättvisan får vi inte förbli likgiltiga och på det sättet bli medlöpare eller till och med medbrottslingar. Vi bör begripa vårt uppdrag i historien och försöka motsvara det. Det handlar inte om rädsla utan om ansvar. Ansvar och omsorg om vår frälsning och hela världens

frälsning behövs. Var och en bör bidra till detta.[2]

Mina döttrar och söner, låt oss be den helige Ande om att sätta de rätta orden i vår mun så att vi berör andra människor på djupet. Den heliga gudsfruktan, Hjälparens gåva, betyder framför allt att barnen inte vill göra sin himmelske Fader ledsen. Men tanken på döden och tron på den enskilda domen, på den allmänna domen och på de andra yttersta tingen hjälper som en mäktig övertalning till att avlägsna många från synden. Det stannar inte vid en ren fruktan utan vid övertygelsen att motsatsen har alla de fördelar som ett lyckligt liv, här och i nästa liv, innebär. Därför skrev vår Fader: ***”Han skall igenkomma för att döma levande och döda” ber vi i trosbekännelsen. Se till att inte släppa denna dom, denna rättvisa och ... denne Domare ur sikte.[3]*** Och också ***Brinner inte din själ av***

***längtan efter att din Fader Gud
skall bli glad när han måste döma
dig?[4]***

Advent framstår som en tid av glädje och hopp. **Vi skulle till och med kunna säga att advent är den tid då kristna i sitt hjärta bör väcka hoppet om att förnya världen, med Guds hjälp.**[5] Kyrkan framhävde detta då vi nyss firade Kristi, universums Konungs, högtid. Hon påminde oss om att vi aktivt bör medverka till att upprätta Guds rike på jorden. Och vi bör genomföra det dag efter dag, i de vardagliga händelserna, och på detta sätt förbereda Herrens ständiga ankomst i människors själar. Låt oss därför inte glömma bort att Jesus Kristus varken bara kom den första julen eller bara kommer att visa sig vid tidens slut. Herren vill hela tiden vara närvarande i våra själar och räknar med oss för att helga alla mänskliga hederliga ting. Han gör

det genom sakramentens nåd – särskilt bikten och Eukaristin – och även genom sina lärjungars, sina vänners föredöme och ord.

Om liturgin i advents första del, som jag skrev i början av detta brev, leder blicken mot Kristi andra ankomst, fokuseras den från den 17 december på förberedandet av den förestående Julen. Låt oss därför gå till Betlehem mycket nära Maria och Josef. De visar oss hur man umgås med Jesus med kärlek och omsorg, hur man följer honom och hur man förälskar sig i honom. En frukt av vår större förtrolighet kommer att vara den strävan som den helige Josemaría uttryckte för sjuttiofem år sedan: ***Jag vill att blott min närvaro skall räcka för att upptända världen i en radie av många kilometer, med outplånlig eld. Jag vill veta att jag är din. Efteråt, låt Kors komma: jag kommer aldrig att vara rädd för att sona ... Lida och älska.***

***Älska och lida. Underbar väg!
Lida, älska och tro: tro och kärlek.
Petrus tro. Johannes kärlek.
Paulus iver.[6]***

Låt oss fortsätta att be för den helige Fadern, mer ihärdigt för varje dag. Jag tvivlar inte på att ni med er bön och ert offer har följt med honom på hans resa till Turkiet. Låt oss se till att många personer förenar sig i bön för honom och hans böneämnen. Och glöm inte bort mina böneämnen: må de inte låta alltför välkända.

Med all kärlek välsignar er

er Fader

+ Javier

Rom den 1 december 2006

[1] Tit 2:11-14.

[2] Benedikt XVI, Predikan, 12/9 2006.

[3] Den helige Josemaría, *Vägen*, nr 745.

[4] *Ibid.*, nr 746.

[5] Benedikt XVI, Tal vid Angelus, 27/11 2005.

[6] Den helige Josemaría, *Apuntes íntimos*, nr 518 (28/12 1931).

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
prelatens-brev-december-2006/](https://opusdei.org/sv-se/article/prelatens-brev-december-2006/)
(2026-02-22)